

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/1209/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118319050
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Piroš
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118319050.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného v 1. rade: S. P., A.: XX.XX.XXXX, S. W.: O. XXX/X, XXX XX O. A. P., oprávneného v 2. rade: P. W., A.: XX.XX.XXXX, S. W.: O. XXX/X, XXX XX O. A. P., oprávneného v 3. rade: C. W., A.: XX.XX.XXXX, S. W.: O. XXX/X, XXX XX O. A. P., v zast.: Advokátska kancelária M.-M., X.. H.. E., X.: T. T. XX, XXX XX Ž., G.: XX XXX XXX, proti povinnému: O. F., Y.X.. Q. G. L., X.: Š. XX, XXX XX W., G.: XX XXX XXX, o vymoženie 21.000,00 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom U.. H. M., X. X.T. Ú.: U. A. XX, XXX XX W., G.: XX XXX XXX, F. N.: XXEX XXX/XXXX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. §61l ods.3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
- II. Oprávnení majú voči povinnému n á r o k na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 235,79 Eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.08.2018 domáhali od povinného vymoženiu istiny 21.000,00 Eur na základe vykonateľných exekučných titulov - Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 08.09.2017, sp. zn.: 6C/567/2015, Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 08.09.2017, sp. zn.: 6C/567/2015 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.06.2018, sp. zn.: 5Co/90/2018. Oprávnení si uplatnili nárok aj na trovy exekúcie.
2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie a po odstránení väd návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 11.09.2018 poverenie s európskym identifikačným číslom ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118319050.1 súdnemu exekútorovi U.. H. M., X. X. B. Ú.: U. A. XX, XXX XX W., G.: XX XXX XXX.
3. Súdny exekútor následne dňa 21.09.2018 vydal upovedomenie o začatí exekúcie (ďalej ako „upovedomenie o začatí exekúcie“), ktoré bolo povinnému doručené do elektronickej schránky dňa 24.09.2018.
4. V zákonnej 15 dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinný podal návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 09.10.2018 (ďalej ako „návrh na zastavenie exekúcie“), ktorý bol dňa 09.10.2018 podaný na poštovú prepravu a dňa 10.10.2018 bol doručený súdnemu exekútorovi.
5. Následne súdny exekútor vyzval oprávnených prostredníctvom ich právneho zástupcu, aby sa oprávnení vyjadrili k návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnení dňa 17.10.2018 spísali dokument s názvom: Vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie (ďalej ako „vyjadrenie oprávnených“), ktoré vyjadrenie oprávnených bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 17.10.2018.

6. Dňa 18.10.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené Podanie od súdneho exekútora, ktoré obsahovalo 4 dokumenty:

- 1) Upovedomenie o začatí exekúcie spolu s doručenkou od povinného preukazujúcou prevzatie upovedomenia o začatí exekúcie;
- 2) Návrh na zastavenie exekúcie spolu s obálkou preukazujúcou zaslanie tohto podania na poštovú prepravu, ktorého prílohou bolo Oprávnenie konať za spoločnosť zo dňa 02.09.2015 pre zamestnanca povinného;
- 3) Vyjadrenie oprávneného;
- 4) Dokument zo dňa 17.10.2018, ktorým súdny exekútor predložil návrh na zastavenie exekúcie súdu, a to spolu so svojim vyjadrením (ďalej ako „vyjadrenie súdneho exekútora“).

7. Čo sa týka samotného návrhu na zastavenie exekúcie, tak v uvedenom návrhu povinný uviedol, že vychádzajúc z upovedomenia o začatí exekúcie je exekúcia vedená výlučne proti povinnému (bez účasti žalovaného v 1. rade), z čoho je zjavné, že exekúcia nie je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinných. Podľa názoru povinného, ak by žalovaný v 1. rade kreoval už v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu nerozlučné procesné spoločenstvo s povinným, takéto spoločenstvo účastníkov konania by bolo kauzálne kreované aj vo vedenej exekúcii. Relevanciu uvedenej skutočnosti podľa názoru povinného potvrdzuje aj okolnosť, že vo vedenej exekúcii nebolo zjavne ani len skúmané, či žalovaný v 1. rade už neplnil oprávneným od povinného vymáhanú pohľadávku vo vedenej exekúcii. Uvedeným plnením žalovaného v 1. rade by už v plnenom rozsahu nepochybne zanikla pohľadávka oprávneného vymáhaná vo vedenej exekúcii. Je pritom podľa názoru povinného nepochybné, že výklad ustanovení exekučného poriadku pripúšťa spoločenstvo účastníkov exekučného konania, pričom o to viac by sa takéto spoločenstvo účastníkov konania malo aplikovať v prípade vymáhania pohľadávky z toho istého exekučného titulu, ako je tomu vo vedenej exekúcii. Vzťah záväzku žalovaného v 1. rade a povinného je preto podľa názoru povinného možné analogicky prirovnať k vzťahu „dlužníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami. V tejto súvislosti povinný poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.08.2014, sp. zn.: 2 MCdo/9/2013, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2015 pod č. 71. Povinnému, ktorý má v zmysle vyššie uvedeného postavenie „ručiteľa“ nie je známa skutočnosť, či sa oprávnení domáhali splnenia záväzku u žalovaného v 1. rade a teda, či oprávneným vznikol priamy nárok vymáhať pohľadávku vo vedenej exekúcii priamo proti povinnému. Povinný má za to, že exekúcia je vedená v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a nevyhnutne by mala byť zastavená ako neprípustná. Na základe uvedeného povinný navrhuje, aby exekučný súd vydal rozhodnutie, ktorým exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského zastaví.

8. Ako už bolo uvedené v tomto rozhodnutí, tak spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávnených, v ktorom oprávnení prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázali na ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Oprávnení zastávajú názor, že teória civilného práva procesného ako aj rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky dospeli k záveru, že v obdobných prípadoch majú oprávnení nárok vymáhať plnenie proti ktorémukoľvek z pasívne legitimovaných povinných, ktorí tvoria vzhľadom na predmet plnenia a osobitný právny predpis nerozlučné spoločenstvo, pričom právne následky pasívnej solidarity spočívajú v tom, že veriteľ, resp. oprávnený je oprávnený požadovať celé splnenie od ktoréhokoľvek dlžníka, resp. povinného, t. j. od jedného, niekoľkých alebo od všetkých, a dlžník je povinný poskytnúť celé plnenie. Žiadne ustanovenie všeobecne záväzného predpisu nezakazuje oprávneným vymáhať splnenie povinnosti uloženej súdom viacerým solidárnym dlžníkom len od jedného z nich, práve naopak. Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že exekúcia je vedená na základe riadnych právoplatných exekučných titulov, majú oprávnení za to, že povinný nepreukázal existenciu inej skutočnosti, ktorá bráni vymáhateľnosti nárokov oprávnených v exekučnom konaní a súčasne je podľa právneho názoru oprávnených exekúcia vedená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Oprávnení žiadajú, aby súd uložil povinnému uhradiť oprávneným ďalšie trovy exekúcie vo výške 235,79 Eur.

9. Ako už bolo taktiež uvedené v tomto rozhodnutí, tak spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol len to, že povinný si prevzal dňa 24.09.2018 upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 21.09.2018 a že exekúcia sa vykonáva prikázaním pohľadávky z účtu.

10. Podľa ust. § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“): „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“

11. Podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

12. Podľa ust. §61l ods. 1 Exekučného poriadku: „O návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.“

13. Podľa ust. §61l ods. 2 Exekučného poriadku: „Na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.“

14. Podľa ust. §61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súdexekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

15. Podľa ust. § 35 ods. 1 Exekučného poriadku: „Do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.“

16. Podľa ust. § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“): „Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.“

17. Podľa ust. § 823 OZ: „Náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.“

18. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o povinnom zmluvnom poistení“): „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“

19. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

20. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie a zistil, že povinný sa domáha zastavenia exekúcie, pretože exekúcia vedená výlučne proti povinnému (bez účasti žalovaného v 1. rade zo základného konania), z čoho je zjavné, že exekúcia nie je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinných, pričom podľa názoru povinného, ak by žalovaný v 1. rade kreoval už v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu nerozlučné procesné spoločenstvo s povinným, takéto spoločenstvo účastníkov konania by bolo kauzálne kreované aj vo vedenej exekúcii, z čoho povinnému

vyplýva, že exekúcia je vedená v rozpore so všeobecne záväzným predpisom a mala by byť zastavená ako neprípustná.

21. Súd v prvom rade uvádza, že z exekučného titulu jednoznačne vyplýva, že ide o samostatné spoločenstvo žalovaného v 1. rade (zo základného konania) a povinného, teda ide o solidárny záväzok žalovaného v 1. rade (zo základného konania) a povinného proti oprávnenému, keďže solidarita a k nej podobné vzťahy zakladajú vždy samostatné spoločenstvo. Táto skutočnosť vyplýva aj z výroku exekučného titulu, podľa ktorého „ ... plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého zo žalovaných.“

22. Exekučný súd ustálil a považuje za nesporné, že z exekučného titulu sú zaviazaní žalovaný v 1. rade (zo základného konania) a povinný solidárne, pričom právne následky pasívnej solidarity spočívajú v tom, že veriteľ je oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka, t. j. buď od jedného alebo od niekoľkých alebo aj od všetkých a tento dlžník je povinný poskytnúť celé plnenie, teda v tomto prípade oprávnení sú oprávnení požadovať celé plnenie len od povinného.

23. Súd na podporu odôvodnenia svojho rozhodnutia dodáva, že žiadne ustanovenie všeobecne záväzného predpisu nezakazuje oprávneným vymáhať splnenie povinnosti uloženej súdom viacerým solidárnym dlžníkom len od jedného z nich, ba práve naopak - podľa ust. § 511 OZ platí, že ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

24. Povinný sa v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej domnieva, že vzťah medzi žalovaným v 1. rade (zo základného konania) a povinným je možné analogicky prirovnať ku vzťahu dlžníka a ručiteľa, pričom dlžníkom je žalovaný v 1. rade (zo základného konania) a ručiteľom má byť povinný. Povinnému nie je známa skutočnosť, či sa oprávnený domáhal splnenia záväzku od žalovaného v 1. rade (zo základného konania), a teda či mu vznikol priamy nárok vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní priamo proti povinnému. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zn. 2 MCdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014 (uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2015 pod číslom 71), podľa ktorého „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takomto prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi“. K uvedenému súd konštatuje, že toto rozhodnutie poukázané povinným nie je kompletné a povinný si vybral len tú časť, ktorá mu z tohto rozhodnutia vyhovuje. Súd si preštudoval celé odkazované rozhodnutie a zistil, že v ňom je okrem iného uvedené, že: „V povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený (v prejednávanej veci oprávnení) môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu (v prejednávanej veci od žalovaného v 1. rade zo základného konania), alebo od poisťovateľa (priamo nárok). ... Poisťovateľ (v prejednávanej veci povinný) má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať. ... Ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 15 PZP). Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. Žalobca mal preto v súdnej veci možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody buď u žalovanej I., od žalovaného II. alebo od oboch naraz.“ S ohľadom na odôvodnenie predmetného rozhodnutia je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto rozhodnutí vysporiadal s tým, že poškodený (v danom prípade oprávnení) si môže uplatniť nárok buď od poisteného škodcu (žalovaný v 1. rade zo základného konania) alebo poisťovateľa škodcu (povinný) alebo od oboch naraz, čo sa dá s ohľadom na účinky pasívnej solidarity analogicky použiť aj na exekučné konanie, teda ak poškodený v základnom konaní zažaloval poisteného škodcu ako aj poisťovateľa škodcu a v konaní bol úspešný, tak v rámci vymáhania svojej pohľadávky cez exekučné konanie si taktiež môže vybrať, voči ktorému z týchto subjektov si svoj nárok uplatní cez jeho nútený výkon (buď od poisteného škodcu alebo poisťovateľa škodcu alebo od oboch naraz).

25. To isté potvrdzujú aj exekučné tituly, na podklade ktorých sa vedie táto exekúcia. Okresný súd Žilina vo výroku exekučného titulu jednoznačne a nespochybniteľne zaviazal žalovaného v 1. rade (zo základného konania) a povinného na solidárne plnenie voči oprávnenému, a to slovami „plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého zo žalovaných“. Okresný súd Žilina v odôvodnení rozsudku sp. zn. 6C/567/2015 zo dňa 08.09.2017 sa vysporiadal aj s tým, že žalovaný v 1. rade (zo základného konania) ako aj povinný sú vecne legitimovaní, pretože žalovaný v 1. rade (zo základného konania) je primárnym nositeľom hmotnoprávnej povinnosti vyplývajúcej zo zodpovednosti za škodu a povinný sa stal nositeľom tejto povinnosti na základe skutočnosti, že s ním žalovaný v 1. rade (zo základného konania) preukázateľne uzavrel poisťnú zmluvu na svoje vozidlo, s ktorým bolo spôsobené ublíženie na zdraví.

26. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenia § 823 OZ a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorých poškodený môže svoj nárok na náhradu škody uplatniť priamo voči poisťovateľovi. Poškodený teda nemusí uplatniť tento nárok najprv u škodcu a až následne u jeho poisťovateľa, inými slovami škodca a jeho poisťovateľ sú voči poškodenému solidárnymi dlžníkmi.

27. S ohľadom na uvedené súd uvádza, že tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. §61k ods. 1 Exekučného poriadku, keďže tvrdenia povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie nepredstavujú pre tunajší súd skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a mimo rámca vykonávania exekúcie, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku; resp. exekučný titul nebol zrušený; resp. nie je tu dôvodu podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť; resp. nie sú tu iné skutočnosti ktoré bránia jeho vymáhateľnosti.

28. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávneným neuhradený dlh v sume 21.000,00 Eur, a to v zmysle právoplatných a vykonateľných exekučných titulov. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne

29. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj po preskúmaní vyjadrenia oprávnených dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie a teda exekúcia sa má vykonať na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, preto súd v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

31. Súd rozhodoval aj o trovách vzniknutých v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie.

32. Podľa ust. § 199 ods. 1 Exekučného poriadku: „Trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.“

33. Podľa ust. § 199a ods. 2 Exekučného poriadku: „Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.“

34. Podľa ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku: „Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.“

35. Povinný si v návrhu zastavenie exekúcie neuplatnil žiadne trovy, preto súd o trovách povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie nerozhodoval.

36. Oprávnení si uplatnili ďalšie trovy v celkovej výške 235,79 Eur, pričom tieto trovy pozostávajú z :
· jedného úkonu právnej služby (1 úkon právnej služby + RP + DPH) pri oprávnenom v 1. rade - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 87,23 Eur;

- jedného úkonu právnej služby (1 úkon právnej služby + RP + DPH) pri oprávnenom v 2. rade - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 74,28 Eur;
- jedného úkonu právnej služby (1 úkon právnej služby + RP + DPH) pri oprávnenom v 3. rade - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 74,28 Eur.

37. Podľa ust. § 9 ods. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej ako „Vyhláška“): „Základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.“

38. Podľa ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky: „Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.“

39. Podľa ust. § 13 ods. 2 Vyhlášky: „Základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.“

40. Súd priznal oprávneným náhradu trov exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v celkovej výške 235,79 Eur, ktoré boli vyčíslené nasledovne:

- pri oprávnenom v 1. rade je tarifná hodnota vo výške 9.000,00 Eur, takže nárok na jeden úkon právnej služby je určený sumou 253,94 Eur. S ohľadom na ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky sa táto odmena znižuje na polovicu, teda na 126,97 Eur. S ohľadom na ust. § 13 ods. 2 Vyhlášky sa táto odmena znižuje aj o ďalšiu polovicu, teda na 63,48 Eur. K uvedenej sume sa pripočíta režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 Eur, čo je spolu 72,69 Eur + 20 % DPH = 87,228 Eur, čo je po zaokrúhlení 87,23 Eur;
- pri oprávnenom v 2. rade je tarifná hodnota vo výške 6.000,00 Eur, takže nárok na jeden úkon právnej služby je určený sumou 210,81 Eur. S ohľadom na ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky sa táto odmena znižuje na polovicu, teda na 105,40 Eur. S ohľadom na ust. § 13 ods. 2 sa táto odmena znižuje aj o ďalšiu polovicu, teda na 52,70 Eur. K uvedenej sume sa pripočíta režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 Eur, čo je spolu 61,91 Eur + 20 % DPH = 74,292 Eur, čo je po zaokrúhlení 74,29 Eur, pričom oprávnený v 2. rade si uplatnil nárok na sumu vo výške 74,28 Eur, teda uplatnil si menej ako mohol, preto mu súd priznal ním uplatnený (nižší) nárok na 74,28 Eur;
- pri oprávnenom v 3. rade je tarifná hodnota vo výške 6.000,00 Eur, takže nárok na jeden úkon právnej služby je určený sumou 210,81 Eur. S ohľadom na ust. § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky sa táto odmena znižuje na polovicu, teda na 105,40 Eur. S ohľadom na ust. § 13 ods. 2 sa táto odmena znižuje aj o ďalšiu polovicu, teda na 52,70 Eur. K uvedenej sume sa pripočíta režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 Eur, čo je spolu 61,91 Eur + 20 % DPH = 74,292 Eur, čo je po zaokrúhlení 74,29 Eur, pričom oprávnený v 3. rade si uplatnil nárok na sumu vo výške 74,28 Eur, teda uplatnil si menej ako mohol, preto mu súd priznal ním uplatnený (nižší) nárok na 74,28 Eur.

41. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia súd vydá dodatok k povereniu, v ktorom bude k sume „Trov exekúcie oprávneného“ pripočítaná suma priznaná oprávneným súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.